

TORONYIRÁNY

XIX. 22.

2025. június 1.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk mennybemenetele

A feltámadt Krisztus a mi megdicsőülésünknek is példaképe. Úgy vezet a feltámadásra, hogy saját életében részesít. Ezért Pál apostol az általános feltámadás igazolására nem is használ más érvet (1Kor 15). A mi örök életünk természetét az állapotából kell levezetnünk és kiolvasnunk. Ezért szeretnénk többet tudni arról, hogy milyen volt a feltámadt teste, milyenek voltak életnyilvánulásai. Ezen a vonalon azonban nem mehetünk tovább, mint Pál apostol ment: a földi test dicselenségével, romlandóságával, erőtlenségével és érzékiségével szembeállította a feltámadt test dicsőségét, romolhatatlanságát, erejét és szellemiségét.

Az evangélisták beszélnek arról, hogy a feltámadt Krisztus együtt eszik és iszik tanítványaival, beszél velük, megmutatja sebhelyeit. De ezek a részletek csak a megjelenés valóságát jelzik, nem pedig azt, hogy neki szüksége van táplálékra, vagy hogy a sebek valóban megmaradtak, mint sebek. Afelől azonban nincs kétség, hogy benne az egész ember teljesült és tökéletesült. A teljesülés magasabb szintet jelent, amit csak a szellem felsőbbrendűségével lehet kifejezni. A változást modern szóval úgy lehetne leírni, hogy Jézus személyes energiái a halálban nem veszték el, hanem főnségesebb összhangban jelentkeztek. Ezért apostolai most már nagyobb hitelt adnak szavának, parancsait, követelményeit kötelezőbbnek érzik, de egyben szeretetét is melegebbnek, átfogóbbnak, bátorítóbbnak. Nem szemrehányással közeledik, senkit nem von felelősségre, hanem felegyenesíti a megrokkant nádat, lángra lobbantja a füstölgő mécsbelet, és összefogja azokat, akik szétszóródtak.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka:

Hogy a világ növekedjen az együttérzésben - Imádkozzunk, hogy Jézussal való kapcsolatában minden ember vigaszra találjon és megtanuljon Jézus irgalmas szívével tekinteni a világra.

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 1,1-11** Lukács az Apostolok Cselekedetei című könyvét Jézus mennybemenetelének leírásával kezdi.
- 2. Ef 1,17-23** Isten gazdag és fenséges örökséget szán nekünk, és mérhetetlenül nagy a hatalma rajtunk, hívőkön.
- 3. Lk 24,46-53** A Feltámadt Krisztus utoljára jelenik meg apostolainak, megígéri nekik a Szentlelket és megáldja őket.

Utolsó megjelenés az apostolok előtt

Miután a feltámadt Krisztus azonosította önmagát tanítványai előtt, beszédet intéz hozzájuk. Lukács evangéliumában ez a beszéd képezi Jézus búcsúszavait. Krisztus először is emlékezteti a tanítványokat arra, amit földi működése folyamán mondott nekik, s annak rövid összefoglalását adja: „Ezeket mondtam nektek, amikor még veletek voltam. Be kell teljesednie mindannak, amit rólam Mózes törvényében, a prófétákban és a zsoltároknak írtak.” A mondat érdekes módon az ószövetségi könyvek azon csoportosítását tartalmazza, amely mind a mai napig használatos a zsidóság körében. A Törvény (Tora) és a Próféták (nebiim) alkotják az első két csoportot.

A feltámadt Krisztus lényegében ugyanazt teszi itt, mint az emmauszi tanítványok esetében (Lk 24,26 köv.). A megfogalmazásban kifejezésre jut, hogy a keresztény közösség számára a feltámadás valósága és a feltámadt Krisztussal való találkozás adja meg a kulcsot az Ószövetség értelmezéséhez. Csak Krisztus feltámadásának a fényében lehetséges igazán megérteni az Ószövetséget.

A 46-47. versekben rövid összefoglalást kapunk arról, hogy mit hirdet meg az Írás a Messiásról: szenvednie kell, a harmadik napon fel kell támadnia a halálból, s nevében világméretű missziót kell folytatni. Az a gondolat, hogy Jézus halála és feltámadása az Írások beteljesülését jelenti, központi jelentőségű Lukács evangéliumában. Ez azonban nem jelenti azt, hogy csak a harmadik evangélista számára lett volna fontos ez az összefüggés. Már az 1Kor 15,3-5-ben található őskeresztény hitvallás is világosan kimondja, hogy a halál és a feltámadás az Írásoknak megfelelően történt: „Krisztus meghalt bűneinkért az Írás szerint, eltemették és harmadnap feltámadt, ismét az Írás szerint.” A 47. versben Krisztus arra mutat rá, hogy az Írások a Messiás szenvedése és feltámadása mellett azt is előre jelezték, hogy „névében megtérést és bűnbocsánatot hirdetnek minden népnek, Jeruzsálemtől kezdve”. A mondat jelzi, hogy nem zárult még le Jézus üdvözítő tevékenysége, melyet az Ószövetség meghirdetett és előkészített. Hátra van még a nemzetek megtérítése, melyről az Ószövetségben többször is szó van.

A nemzetek közötti missziós tevékenység a tanítványok feladata lesz. Igaz, kifejezett missziós parancsot vagy megbízatást nem találunk a szakaszban. A 48-49. versek tartalma azonban egyértelművé teszi, hogy a tanítványoknak kell majd Krisztus nevében a megtérést minden népnek meghirdetni. Ugyanis ők a „tanúk”, akik az eddigi eseményeket – Jézus földi működése, halála és feltámadása – látták. Ebből következik, hogy mindenről tanúságot is kell tenniük. A tanúságra azonban nemcsak az eddigi tapasztalatuk teszi őket képessé, hanem a Szentlélek is, akit maga a feltámadt Krisztus áraszt majd ki rájuk. A „Szentlélek” megnevezés nem szerepel a szövegben. Helyette „az Atyám ígérete” és az „erő a magasságból” kifejezéseket találjuk. Az első kifejezés az Ószövetség azon ígéreteire utal, amelyek a Lélek kiadását hirdetik meg (Ez 36,24-28; Joel 3,1-5). A második formula lukácsi. Az „erő” (dünamisz) a Szentlélekre vonatkozólag többször szerepel a harmadik evangéliumban. Maga Jézus is a Lélek erejében tevékenykedett (Lk 4,14; 5,17). Apostolait is a Lélek erejével teszi alkalmassá a tanúságtételre. A megígért adományra a tanítványoknak Jeruzsálemben kell várniuk. Jeruzsálem, amely Jézus missziós vándorlásának a célja volt, kiindulóponttá válik. Innen indulnak el a Szentlélektől megerősített tanítványok, hogy egészen a föld végső határáig tanúságot tegyenek Jézusról. Az Apostolok Cselekedetei bevezető jelenetében a világméretű misszió még határozottabb megfogalmazást nyer: „Amikor leszál rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, s egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

Miután Krisztus befejezte tanítványaihoz intézett beszédét, kivezeti őket Betániába, amely a várostól kb. 3 km-re feküdt. Ott felemelt kezekkel megáldja őket. Az ószövetségi szövegek szerint hasonló módon áldották meg a főpapok az izraeliták közösségét (Lev 9,22). Különösen is érdekes a Sir 50,20-28 szakasza. Ebben Simon főpap áldásáról olvasunk, amelyet a templomi istentisztelet végén ad: „Akkor aztán lejött (Simon), s Izraelnek egész közössége fölé terjesztette kezét, hogy fennhangon ossza az Úrnak áldását, és tisztsége szerint kimondja szent nevét. A nép meg másodszer is leborult a földre, hogy a Magasságbeli áldását fogadja” (Sir 50,20-21). Elég egyértelmű, hogy az idézett rész hasonló Lukács elbeszéléséhez, amelyben a feltámadt Krisztus főpapi gesztussal távozik el a földről. Az áldásnak megvan a maga teológiai jelentősége: azzal közvetíti a főpap Isten kegyelmét. Az a tény, hogy Jézus áldás közben távozik el tanítványai köréből, azt jelzi, hogy továbbra is ő köti őket Istennel össze. Bár látható formában nincs többé közöttük, a vele való kapcsolat semmiképpen sem szűnt meg. Az egyház mindenkor a feltámadt Krisztus áldását tudhatja magáénak (vö. ApCsel 3,26).

Az áldást a tanítványok leborulva fogadják, ugyanúgy, mint az izraeliták a fentebb idézett ószövetségi szövegben (Sir 50,22). A leborulás által kifejezésre juttatott imádat Lukácsnál a mennybe távozó Krisztusnak szól: az apostolok immáron egyértelműen kifejezésre juttatják a Jézus istenségébe vetett hitüket. Hitvallásuk az egyház hitvallása is. Jézus távozása után a tanítványok nagy örömmel térnek vissza Jeruzsálembe. Ezzel a feltámadt Krisztus utasításának (24,49) tesznek eleget. A jelenet utolsó versében arról értesülünk, hogy a tanítványok mindenkor a templomban tartózkodnak, és dicsérik az Istent. Érdemes figyelni arra, hogy Lukács evangéliuma a templomban kezdődik és a templomban végződik. Emellett arra is figyelhetünk, hogy az evangélium záró mondataiban Lukács kedvelt témái kerülnek előtérbe: az öröm és az istendicséret. Az evangéliumban ezek határozták meg a hívő emberek magatartását, s az Apostolok Cselekedetei szerint ezek jellemezték az ősegyház életét is. Az evangélista minden bizonnyal művével is azt szerette volna elérni, hogy a megváltás tudatában minden olvasóját öröm töltse el, s mindenkor örömmel dicsérjék és magasztalják az Istent.

Kocsis Imre

A türelmetlenség évei

A 15-17 éves önmagatok megismerése (6.)

Válogatás

Összeszorított fogakkal

Élni a jelent

Ne kenjük a hibát másra

A kellemetlenségek hatására azonnal készek vagytok, hogy az eredménytelenségekért a felelősséget a családra, az iskolára, a barátokra, a kapott nevelésre hárítsátok... Való igaz, hogy a nehézségek egy része másokban leli gyökereit, de ez kevés ok a siránkozásra. Inkább fogadjátok el azt, amik vagytok, a múlttal és a láncokkal együtt, melyeket magatokkal hurcoltok.

„Mi a bátor őszinteség? – Ha bátrak vagyunk elsődlegesen őszinték lenni önmagunkkal, ha nem sietünk másokat vádolni, hogy ezzel igazoljuk középszerűségünket és kibúvóinkat.” (Krisztián)

Nézzétek magatokat derűs optimizmussal

Mindnyájan tele vagyunk korlátokkal, de bőven van okunk a megelégedésre is. Hát sutba a bonyodalmakkal, az alaptalan félelmekkel, az oktan rögeszmékkel. Érezzétek jól magatokat a bőrötökben és elégedjétek meg belső valótokkal.

Legyen önbizalmatok

Hol tele vagytok önbizalommal, és nincs bennetek semmi elfogultság, hol meg bizalmatlanok vagytok, megijedtek saját árnyékotoktól is. Jaj, mit mondanak mások, belezavarodtok egy gúnyos mosolyba, meghül ereitekben a vér, ha kicsúfolnak, ha nem vagytok szinten, ha a többiek nem fogadnak el benneteket. Félénkségetek oka legtöbbször az önmagatok, személyiségetek, fizikai adottságotok hiányos volta.

„Néhány hónapja, őszintén meg voltam győződve, jobb lett volna meg sem születnem, teljesen egyedül éreztem magam és úgy is volt. Nem szabadultam a gondolatától, hogy mindenki utál engem, és nem egyszer öngyilkosságra gondoltam... Aztán mindent megértettem és világos lett előttem: ha nem akarok egy szál magamban maradni, akkor hajrá, előre, ne várjam, hogy mások keressenek meg. Így aztán komoly barátokra találtam.” (Mária)

Ne elégedjétek meg pusztá szavakkal

„Meginaghatatlan bizakodás tölt el: egy napon valami rendkívüli dolgot művelek az emberiség javára. Egyelőre nem sejtem, mi lesz az, csak az él bennem: nagy dolog lesz.” (Ívó)

A kamaszok csaknem naponta változtatnak életertervükön, át-és átírnak, meg módosítják. Elárulják eszményeiket éppen elérhető, de egészen másfajta érdekekért. Bizonyos szempontból rendben van ez. Egy a fontos, ne ringassátok magatokat egy álmvilágban, meg ne rekedjétek egy tisztán „óhajtó” kívánságnál, hanem lássatok neki egy megadott dolognak. Esetenként valljátok be a vereséget, ismerjétek el a tévedéseket, és aztán újból neki... A kamasz legyen először férfi, mert csak így lehet fontos személyiség később. Elsősorban legyen férfi, tudjon győzni, de tudjon veszíteni is! Legyen bátorsága minden reggel ugyanazzal a lendülettel kezdeni a napot.

Ne legyetek rabszolgák

Minden ember számára alapvető fontosságú a szabadság. De ez inkább a belső szabadságra vonatkozik. Aki rabja megannyi dolognak, az nem nézhet bizalommal a jövő elé, mert mindig lesz valami, ami másfelé húzza.

A szabadság és függetlenség harc és küzdelem eredménye. Lessétek meg magatokat: le tudtok mondani valamiről, ha kis dologról is van szó, készek vagytok kevesebb időt fordítani valamire, hogy változtassatok egy szokásotokon? Ha valaki képtelen életében több dolgon változtatni, akkor helyes életformát sem tud kialakítani.

Vállaljátok el a korlátokat

„Szeretnék tennivalók nélkül élni, de ne haljak meg az unalomtól vagy a kétségbeeséstől.” (Loréna)

Így vagytok! Az anorákok, a Wrangler- vagy Levi's- farmerek alatt érzékeny szív dobog: félelmek, nyugtalanságok között hányódtok, de leginkább az életvitel célja és elképzelése között. Ne féljetez elfogadni az életerjesztő gombokat, tegyétek örömmel, ha úgy adódik, mert van úgy, hogy egyfajta lelkesedéshez és rajongáshoz vezetnek. Ne vesszen el semmi kamaszkorotokban az újdonságnak e terheiből és életörömeiből.

Elfogadni annyit jelent, mint örömmel magatokévá tenni az életcél és nem látni minden új kísérletben a tévedés kockázatát és a megalázódás alkalmát.

Sokszor különböző tényezők miatt magatok vagytok csalódottak és elégedetlenek. Ezek a tényezők néha valódiak, de legtöbbször a képzelet szüleményei.

Ilyen valós nehézség például, ha egy kínos helyzet miatt valami meghíúsul. Igazán hátrányos, ha valaki árva; elvált szülők gyermeke; testi fogyatékos; nagy hátránnyal indul vagy szegény. A legtöbb kamaszt nyomja az iskola, a tanulmányok súlya. Előfordul, hogy féltek minden szellemi munkától, képtelenek vagytok összpontosítani és megszervezni tanulmányi sikereiteket.

A kamaszok nem egyszer egy sereg képzeletszülte nehézség közt hányódnak: pl. a szégyenlősség, a rémlátás, hogy gyógyíthatatlan betegségben szenvednek, hogy életük eleve kudarcra van ítélve, a meggyőződés, hogy nem rendelkeznek egészséges fizikummal, a benyomás, hogy mások utálják és kiközösítik.

Ne feledjétek, önmagatok elfogadásától vagy annak hiányából fakadhat sikerek vagy sikertelenségek a társadalmi életben. Egy szégyenlős, zavaros, rögeszmés ember nem nagyon rejtheti véka alá ezeket a tulajdonságait, és elkerülhetetlenül kimutatja másokhoz való viszonyában.

Kétségtelen, hogy ti is szenvedtek ezektől a kényelmetlenségektől, de az ezektől való szabadulás nem az, hogy megadjátok magatokat a sorsnak vagy magatokba zárkóztok, ha valami nem úgy megy, ahogy szeretnétek.

„Te nem vagy egészséges, nem vagy képzett, csúnya vagy és van egy nagy jellemhibád is. A családi környezeted sem tart sokra, nem is segít, a tieid nem értenek meg, nem is becsülnek, csak tengődsz közöttük, amikor mindent jobban csinálhatnál... Egy szóval: korlátozott vagy és megalázott. Légy azonban őszinte: te sosem fogadtad el igazán ezeket a korlátokat. Megtenném.

A próbatét?... Gyakran úgy gondolod: ha egészséges lennék, ha lett volna egy megértő édesapám... ha... ha... és egy gyerekes belenyugvást cipelsz magadban, ami aztán vagy irigységre, vagy kétségbeesésre ragad. Míg el nem fogadtad a korlátaidat, semmi komoly dolgot nem tervezhetsz, csak az idődet pocsékolod, amikor mások módszerei után sóvárogsz, nem gondolva arra, hogy ezekkel te is rendelkezel, igaz, talán mások, de ugyanúgy hasznosak. Ne a másokéit bámuld, nézd a tiedet, ragadd meg őket, aztán hajrá neki a munkának.” (M. Quoist)

(Folyt. köv.)

Fordította: P. Szőke János

Vasárnapi jegyzet

Szülőföld e táj

A késő esti holdverésben az ösvényen lámpa nélkül lehet végigmenni; oldalt galagonya- és csipkebokor lámpák, mögöttük a csend árnyékai, rendezetlen rendezett rendjükben a teremtés szabad törvénye, hogy felvilágolják a szeretet természetbe oltott gyertyája. „Forrás vizét festi a holdsugár”, s az ormok felől az a zene hallatszik, amelyet egyszer Kodály hallott a Mátra bércein, s amelyre így figyelmeztette bencés barátját: „Hallgassa csak, hogy imádkoznak a hegyek”. Ha van Keresztes Szent János-i benső zártság, a hegyek ezt idézik: gyötrelem a mélyben, szelíd megbékélés a holdsütésben, amikor fenyők, bozótok, karcsú ökörfarkkórók, s más buzogány üstököt viselő évelő vadnövények, s maga az erdőszél a halvány-kékben – mint megannyi imádság. Kitárul az új föld és új reménység szíve, amelyről Péter, az egyház „sziklaszál feje” egykor írt. És ez a remény visz tovább az ösvényeken, dülőkön, a völgyi patak partján, s hosszú menetelés után a tiszta Házban, ahol már terítve van az éjféli asztal.

Mindez zárandoklétünkre utal a hegyen: rendbe hozott templomok, művészi kézzel megfestett Vízitáció a kápolna szentélyében, keresztek és szobrok, az ünnep, vagy a virrasztó éjszaka fölcsendülő éneke a megnyugvást kereső szívekből. Csupa szakrális táj, teljes befoglaltság, hogy még a kövek is gyöngyözzék a hajnal harmatát. Az áldást, amely Isten dicsőségét hirdeti.

Kinyitott breviárium-zsolozsmáskönyv a hegy, fákon, holdváltozásokon – Dávid népi legendájú citeráján a holdban – zsoltaók éneke, s a nyírfák fehér ruhás asszisztenciája a körmenetben a Bárány menyegzőjének koszorús segédlete. „Csillagtérben fent az út a földi úttal egybefut.”

Megállok a holdverésben, a forrás sugár-festette vizénél madárként engedem szabadon gondolataimat. Az Ágasvár cserbozotos tetejéről a népi képzelettel bocsátom útjára Lászlót, a királyt, aki embereinek vizet fakasztott Szentkút sziklaiból. Lova táltosként repült át a völgyeken, hogy vigye a Szentet népét enyhíteni a szomszágban; a lovag, aki háza örökségében avatott testvérré egyházat és hazát, István szellemében, s hírét szétkürtölték a Mátra erdei, harsogón a táj lelke, amely azóta is emlékszik László lóva patáinak nyomai, mert a szent emlékezet köbe vési az üzenetek jeleit. Sík Sándor írta a hegyekről, mielőtt búcsút vett tőlük a hutai falvak egyikében: „Sejtem, tudom, érzem, itthon vagyok.”

Szülőföld e táj, nekem a legtöbb a poézisben, elmélkedő percekben, a fenyőkön felfutó örökzöld reménység erejében, szentek emlékeiben, a megújulás egyre ritkuló régióiban. De talán így lesz kapu, nem csupán az északi hegyek ölelésében, hanem a végtelenség, a magasságok kinyíló birodalmában. Csöndes szellő suhan át a holdsütötte bérceken. Nehéz elmozdulni az éjszakában, ahol ezer pici mozgás követi a fák növést, s útszéle sorakoznak a szentjánosbogarak.

† Tóth Sándor

hírek információk

Idén májusban a 11. tanévét zárta a CsaládEgyetem. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökségének CsaládKözPontja 2014 őszén indította el CsaládEgyetem névvel azt a komplex képzési programot, mely a párkapcsolatok, családok egészséges működésének segítését tűzte ki célul. A CsaládEgyetem olyan témákkal foglalkozik, amelyek a hétköznapi élethez szorosan és gyakorlatiasan kapcsolódnak. A programokról a csaladegyetem.hu honlapon tájékozódhatnak az érdeklődők.

Június 4-én, szerdán délelőtt 9 órától Kuzma Levente orgonaművész tanítványai nyilvános koncertet adnak a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban. A rendhagyó időpont ellenére mindenkit szeretettel várnak, a belépés díjtalan.

Az egyházmegye tavaszi bérmlási rendje szerint június 7-én, szombaton 18 órakor Szeged-Alsóvároson, június 8-án, Pünkösdvasárnap 10 órakor a Székesegyházban, 18 órakor a békéscsabai Társszékesegyházban, június 9-én, Pünkösdhétfőn 9 órakor Makón lesz bérmlás.

Pünkösöd ünnepén, jövő vasárnap a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök celebrálja a 10.00 órakor kezdődő ünnepi szentmisét és részesíti a bérmlkozás szentségében a Belvárosi Plébánia arra felkészült fiataljait. Pünkösdhétfőn a szentmise 10.00 és 18.00 órakor kezdődnek a Dómban.

Június 8-án 15.30-tól a Székesegyházban a világhírű argentin operaénekes, José Cura, és a Liszt-díjas orgonaművész, Szamosi Szabolcs közös koncertet ad. A koncert műsorán többek között Bach, Gounod, Franck, Verdi és Ramírez művei hangoznak el. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország irodájában (Szeged, Klauzál tér 7.), a Ticket Express jegyirodákban, valamint a www.jegymester.hu oldalon. Jegyárak: 29.900,- Ft/ 13.900,- Ft/ 9.900,- Ft/ 5.900,- Ft.

Június 9-én, Pünkösdhétfőn este hét órakor orgonahangverseny lesz a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban, Kuzma Levente orgonaművész közreműködésével. A belépés díjtalan, adományokat elfogadnak a szervezők.

Június 9-én, Pünkösdhétfőn közösségi napra és Benyik György szeged-tarjáni plébános aranymiséjére várja tagjait a Szent Gellért Plébánia közössége. A program 10 órakor Benyik György plébános köszöntésével indul, majd „A magyar egyház elmúlt 50 éve” címmel beszélgetés következik Zatykó László ferences szerzetes kárpátaljai missziójáról. A beszélgetésben részt vesz Lépes Lóránt, a komáromi Mária Rádió vezetője és Harmath Károly, a szerbiai AGAGE vezetője. Ez idő alatt 10.00 és 12.30 óra között kézműves foglalkozás lesz a gyerekeknek. 14.00 és 15.30 között a közösség gyermekei hangversenyt mutatnak be. 15.30-tól a Pavane Zászlóforgató Csoport bemutatója következik. Az ünnepi koncelebrált szentmise 16 órakor kezdődik. A szentmise után a Pavane Táncegyüttes műsorát láthatják az érdeklődők, melyet „édes meglepetés” követ. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

A Dóm Művészeti Szalon bérleten kívüli előadást rendez június 12-én 19 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A család- és emlékezőtörténeti estet Grecsó Krisztián új regénye ihlette, címe: „Üzenetek a múltból - APÁM ÜZENT”. Jegyár: 4.200,- Ft. Jegyek válthatók a jegy.hu internetes felületen, vagy személyesen a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában.

A Belvárosi Plébánia idén nyáron is várja azoknak az általános iskolás gyerekeknek a jelentkezését, akik szívesen eltöltenének néhány napot a Katolikus Házban. A június 23. és 27. között megrendezésre kerülő tábor témája és mottója a Jubileumi szentévre hangolva „A remény zarándokai” lesz. Költség: 30.000,- Ft/fő. Testvérek jelentkezése esetén kedvezményre van lehetőség. További részletek és jelentkezés a fogadalmitemplom.hu webes felületen.

A szeged-szentmihályi Szent Mihály Plébánia Közösségi Házában június 26-29. között „Mária kurzust” szerveznek. A kurzus két fontos dokumentumra is épít, Raniero Cantalamessa: Mária, az Egyház tükré című könyvére és VI. Pál pápa a helyes Mária-tiszteletéről írt Marialis Cultus kezdetű apostoli buzdítására. Jelentkezni az ujevangelizacio.hu honlapon, vagy Sipos Darinka koordinátornál lehet a siposdarinka@gmail.com e-mail címen vagy a +36-20-323-1103-as telefonszámon. Fizetendő hozzájárulás: 15.000,- Ft, szállással: 30.000,- Ft.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.